

OBALKA

1

Čekal jsem a nemá viděl
Se svou milou vajíčká
v kolečkách blavního nádraží

Pracost kroucených vlasí
přecházela v nátku a žavou

Zvátšily se si fily na rukou

Stav vody na českých tocích dnes
v sedm hodin ráno. Studená zvládná
fronta postupuje zvolna k severo-
východu a ovlivní počasí u nás.
Má tuhé oči, naposledy byl viděn
v šedých textilových kalhotách.
Informace pokračuje

Buldozer hrmul trosky na rampě
Rozřícené zbytky cihel a omítky, zlomky
trámí, provazových stropů a tašek padaly
na nákladák, otrásal se a pohupoval pod nárazy
větších kusů zdi olepených ještě dlaždičkami.
Pak se prach začal rozplývat a šofér ~~právně~~
zařadil.

Buldozer sjel zpátka ~~XX~~ ~~XX~~ a připravoval.

Ze zdi se pomalu oddípl koláč omítky
s rákosem. Zůstal viset.

Šofér buldozeru křičel, vylezl a uvázal lano.
Z pilíře opadaly šupinky starých maleb, na okamžik
vynikla prastará modrá,
drobné kvítky ~~z~~

Stroj se zaškubal a znovu vylétl prach.

V hluku těžkých motorů
opět pohyboval ústy.

Sněží, sněží.
Zasypává louže a tváří se.

Mokrý lepivý sníh skrýval louže.
Běželi jsme a břevka tryskala
z bílého neporušeného

Kluci zaběhli do vrat.
Poslední koule mi zůstala v ruce,
nikam nepatřila. Položil jsem ji
na okenní římsu a šel pomalu za nimi.

Koule na okně zůstala celý den
Jen zprůhledněla vodou a sesedla
trochu na stranu

Poslední koule mi zůstala v dlani
Položil jsem ji na okno.

Kameninový hrnek, voda ze studně.
Chladné máslo namasala na housky,
sladké, voňavé, kmín, zrníčka soli.
Pár kapek na noži.

Vesnické ráno, smíšené zboží, schody.
Podáš mláhev mléka, křupavé rohlíky.
Merunková marmeláda otevřená desetníkem.

Svůj modrý svetr si na psou zamoučím
od vypečené kůrky, zalévám patku
a sáčku roztírat sádlo s kopečky
skvarků. Sliny se sbíhají, je cítit
plotně a malinko po špeku.

Důstrov pravidelnosti zabouchala kola,
zrušení těžkých ložisek,
Zavál vítr a malýbílý píštěk odskočil
mezi pražce.

Chvíle. Pak poslední podvozek zaduněl
na koleji a volným prostorem se výslovně
vedalovaly svařené schůdky, nárazníky
a hák posledního vagonu.

" Jede, jede !! "

Pod teniskami štěká náspu, tráva,
pak všude pruty bezinek.

Lokomotiva se mezi listy blíží
k desetníku.

provázek rolety protíná spleť větví

Tak nějak to bylo

hvozdík vyprávěla babička před spaním

a našel velké písmena svých prvních dětských knížek
některé obrázky

V krajině nebesitanské pásl chudý ovce boháčovy
snad v poušti aby příběh moh být bibliíjím

houpal jsem se na židli

nikdo vrátila moje pohyby

a posuňovala se oknem výšek koruny

Jednou na sebe vzal Pán

snad moudrý, snad jediný

podoba poutníka, zaklapal u boháče sá zvelehl
ulo jej odcházel.

obdělák keruny má chvíli zvevřítal

pak znovu slunce zapadlo

Bylo to kdysi dávno v krajině vzdálené

Jen postavy jako by šly na babiččině dvoře

a v přítomí sklípka a vůni vlhka sá

Poutníka odcházel od vrat bohatých, v chatrči
nášel přistědčí.

Polévku k večeři s tisíci mastných očk

představoval jsem si pokračování keruny

dál do větví lehou, spět ke kamni bránila

letra ústředního topení

Snad i postavy se rozpívají, jen chatrč s polévkou

babička, dlouhá kuchyně, vonící majeránka

a tisíce očk

leštíle Jecky stolu také s okny

Vlekl ho tohák, vlekl na svou polévku

a v očích tisíc čukátů jak tuk se sílilo

v jedno slaté kolo

provázek rolety se zvevřítal vltušan